

वा० रा०

॥२२२॥

राक्षसानां परहिंसैव स्वभाव इत्यतोपि न वध्या इत्याह ॥ लोकेति ॥ अशोभनं दंडनं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ कत० ॥ १०६ ॥
इति रामाभिरा० वा० यु० पंचदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तमुवाचेति ॥ १ ॥ आरंभ उद्योगः कर्मणां सेतुबंधरावणवधादीनां यः

लोकहिंसाविहाराणां क्रूराणां पापकर्मणां ॥ कुर्वतामपि पापानि नैव कार्यमशोभनम् ॥ ४२ ॥ एवमुक्तस्तु हनुमान्सीतया वाक्यकोविदः
प्रत्युवाच ततः सीतारामपत्नीमनिदिताम् ॥ ४३ ॥ युक्तरामस्य भवती धर्मपत्नी गुणान्विता ॥ प्रतिसंदिशमां देवि गमिष्ये यत्र राघवः
॥ ४४ ॥ एवमुक्ता हनुमता वैदेही जनकात्मजा ॥ सा ब्रवीद्ब्रष्टुमिच्छामि भर्तारं भक्तवत्सलम् ॥ ४५ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान्मारु
तात्मजः ॥ हर्षयन्मैथिलीं वाक्यमुवाचे दं महामतिः ॥ ४६ ॥ पूर्णचंद्रमुखं रामं द्रक्ष्यस्य द्युसलक्ष्मणं ॥ स्थितमित्रं हतामित्रं शचीवेंद्रं सु
रेश्वरं ॥ ४७ ॥ तामेव मुक्त्वा भ्राजंतीं सीतां साक्षादिव श्रियं ॥ आजगाम महातेजा हनुमान्यत्र राघवः ॥ ४८ ॥ सपदि हरिवरस्ततो हनु
मान्प्रतिवचनं जनकेश्वरात्मजायाः ॥ कथितमकथयद्यथाक्रमेण त्रिदशवरं प्रतिमाय राघवाय ॥ ४९ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० यु० पंच
दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तमुवाच महाप्राज्ञः सोभिवाद्यपुर्वंगमः ॥ रामं कमलपत्राक्षं वरं
सर्वधनुष्मताम् ॥ १ ॥ यन्निमित्तो यमारंभः कर्मणां यः फलोदयः ॥ तां देवीं शोकसंततां द्रष्टुमर्हसि मैथिलीम् ॥ २ ॥ सा हि शोकसमावि
ष्टा बाष्पपर्याकुलेक्षणा ॥ मैथिलीविजयं श्रुत्वा द्रष्टुं त्वामभिकांक्षति ॥ ३ ॥ पूर्वकात्प्रत्ययाच्चाह मुक्तो विश्वस्तया तया ॥ द्रष्टुमिच्छामि
भर्तारमिति पर्याकुलेक्षणा ॥ ४ ॥ एवमुक्तो हनुमतारामो धर्मभृतां वरः ॥ आगच्छत्सहसा ध्यानमीषद्वाष्पपरिपुतः ॥ ५ ॥

पः ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्वकात्प्रत्ययात्संदेशकालिकादात्मीयोयमिति विश्वासाद्भर्तारं द्रष्टुमिच्छामीत्यहमुक्तस्ततः पर्याकुलेक्षणा आसीदिति शेषः ॥ ४ ॥ ध्यानमागच्छत् परगृहोपि
ता परगृहे महान् लोकापवादः ॥ निर्दोषायाः परित्यागे च महान् दोष इति कार्यदौस्थ्यार्त्तिकं कर्तव्यमिति चिंतयामासेत्यर्थः ॥ वस्तुतो मुख्यसीतालाभोऽग्रेः कथं स्यादिति चिंता ॥ ५ ॥

यु० कां०

॥२२२॥